

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/169/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520205774
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1520205774.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Evy Mészárosovej v právnej veci žalobcu: P. E. , narodený dňa XX.X.XXXX, trvale bytom J., G. č. XX, zastúpený spoločnosťou C&T Advokáti s.r.o., IČO: 51 284 961, Bratislava, Fedinova č. 3b, za ktorú koná Mgr. Filip Turan, LL.M., proti žalovanej: S. P. , narodená dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom J., N. č. XX, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 2. novembra 2020, č.k. 10 C 31/2020-31, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 2. novembra 2020, č.k. 10 C 31/2020-31,
z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava V. uznesením zo dňa 2.11.2020, č.k. 10 C 31/2020-31, I. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; II. žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia doručeného súdu dňa 16.10.2020, ktorým sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bolo žalovanej zakázané nakladať (najmä predať, darovať, zameniť, inak scudziť, dať do zálohu v prospech tretích osôb, zaťažiť vecným bremenom, zaťažiť v prospech tretích osôb iným spôsobom, vložiť do obchodnej spoločnosti alebo družstva ako nepeňažný vklad a podobne) s nehnuteľnosťou - bytom č. XX, nachádzajúci sa na 5. poschodí bytového domu so súpisným č.XXXX, postaveného na pozemkoch registra „C“, evidovaných na katastrálnej mape, parcelné č. XXXX a č. XXXX, druh stavby bytový dom, popis stavby N. č. XX, č. XX, vchod N. č. XX, J.; k bytu prináležiaceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach uvedeného bytového domu o veľkosti podielu XXXX/XXXXXX k celku a k bytu prináležiaceho spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch registra „C“ evidovaných na katastrálnej mape pod parcelným č. XXXX o výmere XXX m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné. č. XXXX o výmere XXX m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti podielu XXXX/XXXXXX k celku, zapísaná v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, okres J. V, obec BA - m. č. G., katastrálne územie G., na liste vlastníctva č. XXXX pod poradovým č. XX až do právoplatného skončenia súdneho sporu vo veci samej o určenie neúčinnosti právneho úkonu, a to dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, ktorej vklad bol povolený príslušným katastrálnym odborom dňa 3.9.2020, pod V-XXXXX/XXXX. Žalobca svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že manžel žalovanej W.. C. P. bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. sp.zn. 3 T 11/2018, pre prečin ublíženia na zdraví, ktoré mu spôsobil dňa 1.10.2017, pričom mu okrem trestu bola uložená povinnosť nahradiť mu škodu vo výške 2.727,73 €, vo zvyšnej časti nároku bol odkázaný na občianskoprávne konanie. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 6 C 15/2019 si uplatňuje a domáha sa finančných nárokov: náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 12.879,- €; náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- € i majetkovej ujmy - skutočnej škody vo výške 391,55 €; ušlého zisku vo výške 13.700,- €, t.j. celkom zaplatenia sumy 36.970,55 €. Nemá vedomosť o majetku väčšej hodnoty ako je predmetná

nehnutelnosť, W.. C. P. v priebehu konania o zaplatenie sumy 36.970,55 € uzavrel so žalovanou, svojou manželkou, dňa 3.9.2020 dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na základe ktorej sa stala žalovaná výlučnou vlastníčkou predmetného bytu, takže došlo k situácii, kedy sa W.. C. P. zbavil majetku väčšej hodnoty. Dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vidí v tom, že W.. C. P. vedel o svojom záväzku voči nemu, ktorý si uplatnil v prebiehajúcom konaní vedenom pod sp.zn. 6 C15/2019, pričom má v úmysle podať odporovaciu žalobu o odporovateľnosť právneho úkonu, a to dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

2.1. Napadnuté uznesenie prvoinštančný súd odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2, § 326 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a dôvodil nedostatkom pasívne vecnej legitímácie žalovanej. Poukázal na to, že pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvého stupňa [správne prvej inštancie, poznámka odvolacieho súdu (skutkový a právny stav veci, v ktorej sa má rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia)]. Preto sa súd vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré existovali v danom čase použiteľného práva. Neodkladné opatrenie má byť výnimočným právnym prostriedkom, ktorým súd dočasne upraví nielen faktické, ale aj právne pomery účastníkov konania (sporových strán, poznámka odvolacieho súdu) a tak im v prípadoch bezprostredne hroziacej ujmy poskytne rýchlú a účinnú súdnu ochranu až do doby právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej, alebo v prípadoch, kedy je dočasná úprava pomerov sporových strán nevyhnutná na zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci ešte nevykonateľného, prípadne očakávaného rozhodnutia (exekučného titulu). Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery, je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Súd musí vždy prihliadať aj na to, či je hodnota tvrdenej pohľadávky primeraná k hodnote vecí, ku ktorým má byť obmedzené dispozičné právo. Pri skúmaní predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia je potrebné preskúmať aj existenciu a prípadnú povahu právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou a zohľadniť účinky, ktoré by neodkladné opatrenie mohlo mať na žalovanú, ktorej má byť uložená požadovaná povinnosť. Žalobca musí osvedčiť, že mu patrí právo, ktorého ochrany sa domáha a že je odôvodnené uložiť žalovanej povinnosti v súvislosti s ochranou jeho práv, okolnosť ktorú žalobca neosvedčil. Keďže neodkladné opatrenie nemožno nariadiť, keď je ohrozenie práv žalobcu iba domnelé, bez osvedčenia objektívnych skutočností, ktoré by domnienku žalobcu potvrdzovali, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanej z dôvodu nedostatku jej pasívnej legitímácie zamietol. Dodal, že súdne konanie vo veci vedenej pod sp.zn. 6 C 15/2019, v ktorom je žalovaným manžel žalovanej, nie je ukončené, takže nie je ani osvedčená skutočnosť a ani priznaná žalovaná suma, o ktorú žalobca naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia opiera. Žalobca teda neosvedčil naliehavosť a nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie, keď medzi ním a žalovanou neexistuje žiadny právny vzťah.

2.2. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. Nakoľko bol žalobca v konaní neúspešný a úspešnej žalovanej žiadne trovy nevznikli, tak jej náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ C.s.p. (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Uviedol, že prvoinštančný súd zamietol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pre tvrdenú absenciu vzťahu medzi ním a žalovanou, ktorá pramení predovšetkým z úsudku, že civilné konanie o náhradu škody nebolo právoplatne ukončené a jeho pohľadávka voči P. je nateraz iba domnelá. Z tohto má podľa jeho chápania prameniť aj neosvedčenie naliehavosti a nevyhnutnosti nariadenia neodkladného opatrenia. Pred podaním predmetného návrhu na neodkladné opatrenie si jeho právny zástupca našťudoval teóriu i judikatúru a rozhodnutia všeobecných súdov v rámci Slovenskej republiky k otázke nariaďovania neodkladných opatrení vo veciach žalôb o odporovateľnosť právnych úkonov, pričom na tieto vo svojom návrhu poukázal a podrobne opísal vývin vzťahu medzi ním, P. a žalovanou. Z tohto dôvodu je uznesenie súdu prvej inštancie prekvapivé, predbežné a celkom v rozpore so súdnou praxou k nariaďovaniu neodkladných opatrení vo vzťahu k odporovateľnosti právnych úkonov, čo spôsobuje jeho nezákonnosť. Vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podrobne popísal vznik pohľadávky voči P., ktorá vychádza z trestného činu P., ktorého sa dopustil voči nemu a ktorým mu bola spôsobená pravdepodobne doživotná invalidita, pričom sa P. k tomuto trestnému činu priznal, oľutoval ho a bol zaň aj právoplatne odsúdený. K samotnej sume pohľadávky konštatoval, že z veľkej

časti ide o pohľadávku, ktorej výška bola stanovená znaleckým posudkom č. 01/2019 vyhotoveného znalcom doc. MUDr. Marekom Čambalom, PhD., MHA, ktorý stanovil jeho bodové ohodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 450 bodov, ktoré predstavuje vo finančnom ohodnotení v súlade s opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 16/2018 R.o. o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2018 v spojení s § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, len samo o sebe sumu 12.879,- €. Minimálne v tejto časti je možné považovať pohľadávku za nepopierateľnú, keďže si len ťažko možno predstaviť, ako by P. spochybnil znalecký posudok znalca, ktorý bol zároveň znalcom pre účely trestného konania, v ktorom určil výšku jeho tzv. bolestného, keď P. bol nútený túto sumu zistenú daným znalcom aj uhradiť. To, že jeho pohľadávka bezpochyby existuje, potvrdzuje aj ponuka P. na mimosúdne urovanie civilného konania o náhradu škody, kde mu P. dňa 11.2.2020 zaslal prostredníctvom svojho právneho zástupcu nasledovnú ponuku na urovanie: „Nakoľko som dôchodca bez príjmu (skutočnosť viem zdokladovať potvrdením od mojich pôvodných zamestnávateľov vo Švajčiarsku) a bez stabilného príjmu (dôchodku), ktorého dokladovanie práve riešim, nakoľko podklady pre Sociálnu poisťovňu sú neúplné, viem momentálne zrealizovať zaplatenie z požadovanej sumy 36.971,55 € maximálne 12.000,- € nasledovne: 6.000,- € pri podpise dohody o mimosúdnom vyrovnaní v hotovosti a zvyšných 6.000,- € splátkovým kalendárom počas 2 rokov (t.j. 250,- € mesačne).“ V tomto smere je irelevantné, že ponuku P. neprijal. Pokiaľ by aj domnelosť pohľadávky pripustil, táto je v zmysle judikatúry na nariadenie neodkladného opatrenia celkom dostatočná, pokiaľ si správne vyloží pojem domnelosť pohľadávky. Odkázal na súdnu prax vo vzťahu k odporovateľnosti právnych úkonov a následne k samotnému nariaďovaniu neodkladných opatrení v takýchto konaniach. Pôvodne bolo judikatúrou určené, že na účely odporovateľnosti právnych úkonov stačí za vymáhateľnú pohľadávku podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka rozumieť aj len takú pohľadávku, ktorú možno „úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.12.1999, sp.zn. 3 Cdo 102/99, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 44/2001). V nasledujúcich rokoch Najvyšší súd Slovenskej republiky sám modifikoval svoj právny názor, pričom v zásade ustanovil, že žalobe postačuje, aby sa pohľadávka žalobcu stala vymáhateľnou (vykonateľnou) v priebehu odporovacieho konania (v čase rozhodovania súdu). Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. Rc 12/2003, Ro NS SR 6Cdo 253/2012) „(...) pre vyhoviecie odporovacej žalobe je postačujúce, ak pohľadávka žalujúceho veriteľa sa stane vymáhateľnou (vykonateľnou) v priebehu odporovacieho konania (v čase rozhodovania súdu).“ Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej jednoznačne stanovil, že vzhľadom na to, že v mnohých prípadoch nebude v čase žalovania odporovateľnosti existovať exekučne vymáhateľný titul (t.j. právoplatný a vykonateľný), na zabránenie premičania odporovateľného úkonu možno vždy spravodlivo požadovať prerušenie konania o odporovateľnosť právnych úkonov. Na predmetnú judikatúru nadväzujú konštantné rozhodnutia prvoinštančných a odvolacích súdov priamo k otázke nariadenia neodkladného opatrenia v konaniach o odporovateľnosť právnych úkonov. V tejto súvislosti poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 9 C 29/2018 a následne odvolacie konanie vedené na Krajskom súde Trnava pod sp.zn. 25 Co 31/2019 a dodal, že ani v jednom z uvedených konaní neexistovalo v čase rozhodnutia odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia (resp. potvrdenia prvoinštančných súdov), právoplatné rozhodnutie ohľadom pohľadávky žalobcov. Teda určitá domnelosť pohľadávky je vždy prípustná, keďže predovšetkým hrozia ďalšie prevody nehnuteľností (a iných vecí či práv), na ktoré nebude mať žalobca jednoducho dosah a hrozí reťazenie sporov. Navyše je nepochybné, že si voči P. svoju pohľadávku uplatnil v súdnom konaní, pričom absolútne nie je jeho vinou, že vo veci nebolo za 20 mesiacov od začiatku konania otvorené ani jedno pojednávanie. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého súčasťou bola ako dôkaz predložená žaloba v civilnom konaní o náhradu škody, podrobne vyargumentoval dôvodnosť svojej pohľadávky. Hoci je zrejmé, že jeho pohľadávka nie je k tomuto dňu vymáhateľná, nemožno ju bez ďalšieho považovať ani za vymyslenú. Prvoinštančný súd si po právnej stránke vädne interpretuje pojem domnelá pohľadávka, resp. otázku v akej „fáze“ musí existovať jeho pohľadávka v čase rozhodovania o neodkladnom opatrení. Nevie si celkom dobre predstaviť skutkovú a právnu situáciu, kedy by bolo vzhľadom na dĺžku civilných konaní na Slovensku možné „počkať“ až na právoplatnosť exekučného titulu k pohľadávke a až následne žalovať odporovateľnosť právnych úkonov vo vzťahu k jedinému majetku P.. V konaniach, na ktoré poukázal, na rozdiel od súdu prvej inštancie, tieto iné súdy nevideli nadmerný zásah do práva osôb, na ktoré boli veci a práva prevedené, keďže nebol ani obmedzený ich spôsob užívania. K naliehavosti a nevyhnutnosti nariadenia neodkladného opatrenia uviedol, že konštatovanie prvoinštančného súdu možno v tomto smere považovať za celkom rozporné s realitou, pretože vo svojom návrhu podrobne vysvetlil a dôkazmi preukázal, že už pohľadávku z titulu bolestného priznanú v trestnom

konaní voči P. musel vymáhať cestou exekúcie pre ignoranciu trestného rozsudku P.. Jeho pohľadávka uplatňovaná v civilnom konaní o náhradu škody rovnako ako pohľadávka z titulu bolestného priamo súvisí s trestným činom spáchaným P. na ňom a jeho priamymi následkami. Pri iniciovaní civilného konania o náhradu škody požiadal súd o vydanie zabezpečovacieho opatrenia, pretože už v tomto konaní súd prvej inštancie varoval, že P. nemá iný majetok a hrozí prevod nehnuteľnosti. Okresný súd Bratislava V. uznesením zo dňa 1.4.2019, sp.zn. (správne č.k., poznámka odvolacieho súdu) 6 C 15/2019-63, nereflektoval na jeho varovanie a zamietol jeho návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia s odôvodnením, že nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by hodnoverne preukázali, že P. so svojim majetkom nakladá takým spôsobom, že sa ho zbavuje a ohrozuje tým budúcu exekúciu jeho pohľadávky. P. toto konštatovanie prvoinštančného súdu v konaní o náhradu škody a nenariadenia zabezpečovacieho opatrenia naplno využil a nehnuteľnosť formou dohody manželov na žalovanú previedol, keď vo svojej emailovej komunikácii zo dňa 1.10.2020 jednoznačne tvrdil svoju ďalšiu nemajetnosť a odkázanosť na žalovanú ako manželku. Považuje za absurdné, ak súd prvej inštancie v konaní o náhradu škody konštatoval, že nemôže vydať zabezpečovacie opatrenie preto, že nedochádza preukázateľne k zbavovaniu sa majetku zo strany P., ale následne v uznesení v čase už právoplatného a v katastri zapísaného prevodu vlastníckeho práva na žalovanú tvrdí, že neexistuje naliehavosť a nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že tvrdenie prvoinštančného súdu o absencii nevyhnutnosti a naliehavosti, je v rozpore so všetkými rozhodnutiami slovenských súdov. Ďalej konštatoval, že naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia vyplýva už zo samotného rizika ďalšieho prevodu nehnuteľností (vecí či práv) na ďalšiu osobu, kedy by sa už len ťažko mohlo odporovateľnosťou právnych úkonov zabrániť neúčinnosti konkrétnych právnych úkonov voči dobromyseľným tretím osobám. V danom prípade je naliehavosť vzhľadom na vyššie uvedené kroky P. a žalovanej na mnohonásobne vyššej úrovni a nevychádza iba z určitého rizika ďalšieho prevodu. Je prekvapený tým, že súd prvej inštancie nevidí vzťah medzi žalobcom a žalovanou, nakoľko je celkom zrejmé, že tento vzťah je derivátom vzťahu medzi ním a P., táto derivácia bola aj podrobne vysvetlená v návrhu na neodkladné opatrenie. Poukázal na to, že v petite, v bode II. navrhol, aby neodkladné opatrenie trvalo iba do konca konania o odporovateľnosť právneho úkonu (dohody manželov) vo vzťahu k nehnuteľnosti a zároveň v bode III. navrhol, aby bol zaviazaný na podanie žaloby o odporovateľnosť právnych úkonov. Aj v zmysle predložených rozhodnutí súdov bolo možné očakávať nariadenie neodkladného opatrenia s povinnosťou podať žalobu o odporovateľnosť právneho úkonu. Prvoinštančný súd však tak neurobil, preto z vlastnej iniciatívy na ďalšie preukázanie existencie vzťahu medzi ním a žalovanou podal dňa 17.11.2020 žalobu o odporovateľnosť právneho úkonu podľa § 42a Občianskeho zákonníka, ktorá je vedená na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 7 C 70/2020. Ale aj pri absencii žaloby o odporovateľnosť právneho úkonu je zrejmé, že si súd prvej inštancie mal predložené dôkazy vysvetliť tak, že vzťah medzi ním a žalovanou je jednoznačne daný. Záverom dodal, že súd prvej inštancie akoby vôbec nereflektoval na obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k nemu priložené dôkazy, čo vyústilo do celkom prekvapivého rozhodnutia. Hoci platí zásada *iura novit curia*, je si vedomý, že právo je rôznorodé a dynamické a súd si nemusí vždy uvedomiť všetky súvislosti. V tomto prípade na skutkové okolnosti i právnu kvalifikáciu jednoznačne poukázal. Prekvapivosť výroku napadnutého uznesenia bez riadneho odôvodnenia je odklonom od právnej teórie a predovšetkým od súdnej praxe, je postupom súdu v rozpore s princípom právnej istoty podľa čl. 2, najmä ods. 3 C.s.p. Odvolaciemu súdu preto navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť, eventuálne napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na nové rozhodnutie; žiadal trovy odvolacieho konania.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobu nevyjadrila, odvolanie nepodala.

5. Odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia pojednávania súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 324, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c/, d/, § 329 ods. 1, ods. 2, § 378 ods. 1, § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z.), ďalej len C.s.p.] a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nie je možné potvrdiť, ani zmeniť.

6. V danej veci sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania o neúčinnosť právneho úkonu podľa § 42a Občianskeho zákonníka, a to dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov medzi žalovanou a dlžníkom (W.. C. P., narodený dňa X.X.XXXX, trvale bytom J., N. č. XX), ktorej vklad bol povolený dňa 3.9.2020, pod V-XXXXX/XXXX, ktorej predmetom je nehnuteľnosť - byt č. XX, nachádzajúci sa na 5. poschodí bytového domu so súpisným č.XXXX, postaveného na pozemkoch registra „C“, evidovaných na katastrálnej mape, parcelné

č. XXXX a č. XXXX, druh stavby bytový dom, popis stavby N. č. XX, č. XX, vchod N. č. XX, J.; k bytu prináležiaceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach uvedeného bytového domu o veľkosti podielu XXXX/XXXXXXX k celku a k bytu prináležiaceho spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch registra „C“ evidovaných na katastrálnej mape pod parcelným č. XXXX o výmere XXX m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné. č. XXXX o výmere XXX m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti podielu XXXX/XXXXXXX k celku, zapísaná v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, okres Bratislava V, obec BA - m.č. G., katastrálne územie G., na liste vlastníctva č. XXXX pod poradovým č. XX.

7. Odvolací súd uvádza, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 C.s.p.). Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Neodkladné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, neodkladným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu.

8. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (po 1.7.2016) či už v konaní podľa Civilného sporového poriadku, ale aj podľa Civilného mimosporového poriadku, má obsahovať náležitosti uvedené v stanovení § 326 C.s.p. (opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana), spolu s pripojením listín, na ktoré sa odvoláva.

9. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia, že žalovaná nie je v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia pasívne vecne legitimovaná, nakoľko žalobca má vymáhateľnú pohľadávku voči C. P. ako dlžníkovi v celkovej sume 36.970,55 € titulom náhrady škody spôsobenej mu trestným činom C. P., za ktorý bol aj právoplatne odsúdený (rozsudok Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 29.3.2018, č.k. 3T 11/2018-185), ktorej zaplata sa domáha v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 6 C 15/2019. Žalobcov dlžník pritom previedol svoj nehnuteľný majetok dohodou o vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva na žalovanú, ktorým právnym úkonom malo dôjsť k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu. Odvolací súd, rovnako ako žalobca vo svojom odvolaní, poukazuje na to, že pre úspešnosť odporovacej žaloby sa vyžaduje, aby pohľadávka bola vymáhateľná, pričom „vymáhateľnosť“ v danom prípade nemožno zamieňať s „vykonateľnosťou“ pohľadávky, pretože kým vykonateľnosť, predstavuje takú kvalitu veriteľovej pohľadávky, ktorej už svedčí tzv. exekučný titul, tak vymáhateľnosť predstavuje žalovateľnosť pohľadávky, t.j. že pohľadávka veriteľa dospela do takého štádia, že veriteľ si jej zaplata môže nárokovať žalobou podanou na súde (čo žalobca aj urobil).

10. Bolo potrebné sa stotožniť s tvrdením žalobcu v jeho odvolaní, že podľa konštantnej rozhodovacej činnosti súdov je v takomto type konaní (odporovacia žaloba) možné navrhnúť nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa zabráni ďalším prevodom nehnuteľností dôvodné, keď právoplatný rozsudok v konaní o vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu sa vzťahuje na konkrétny exekvovateľný majetok, nie na osobu žalovaného (§ 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktorý sa nestáva povinným v exekúcii, avšak právne účinky úspešného odporovania, sa prejavujú voči žalovanému v tom zmysle, že v rámci exekučného konania proti dlžníkovi, je povinný strpieť vedenie exekúcie (speňaženie) na predmet plnenia z odporovaného právneho úkonu, ktorého bol účastníkom.

11. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. v spojení s § 391 ods. 1, ods. 2 C.s.p.), keď dospel v otázke pasívnej vecnej legitimácie žalovanej k inému právnemu záveru ako súd prvej inštancie. V záujme zachovania dvojinstančnosti súdneho konania, odvolací súd nerozhodol o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože v opačnom prípade by znemožnil stranám sporu realizáciu ich procesných práv, keďže by im odoprel možnosť odvolacieho prieskumu v otázke týkajúcej sa (ne)nariadenia neodkladného opatrenia, čím by stranám odňal možnosť konať pred súdom. Povinnosťou súdu prvej inštancie preto bude opätovne rozhodnúť o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a preskúmať, či sú dané predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom svoje rozhodnutie musí správne a dostatočne odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 234 ods. v spojení s § 220 ods. 2 C.s.p.

12. Prvoinštančný súd v novom rozhodnutí rozhodne znovu o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie, vrátane trov konania vzniknutých stranám sporu v konaní pred odvolacím súdom (§ 396 ods. 1, ods. 3, § 255 a nasl. C.s.p.).

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).